

Šodien darbu sāk Padomju Savienības Komunistiskās partijas XXVII kongress

VISU ZEMJU PROLETARĒSI,
SAVIENOJĒTIES!

LENINA KAROĢS

OTRDIEN,
1986. GADA
25. FEBRUARI
Nr. 24 (5408)

LĀTVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.

Lietiškā noskaņojumā

V. SOLOVJOVS,

Latvijas KP rajona komitejas pirmais sekretārs

Sodien darbu sāk Padomju Savienības Komunistiskās partijas XXVII kongress. Tas ir ilgi gaidīts un savilņojošs notikums. Pēc pirmskongresa dokumentu apspriešanas mēs visi skaidrāk apzināmies to problēmu loku, kuras partijas foruma dalībniekiem, visai valstij izvirzījusi pati dzīve. Un ne tikai apzināmies, bet arī izjūtam partijas teorētiskās domas plašumu un dziļumu.

Ekonomikas attīstības paātrināšanas koncepcijas izvirzīto saimniecisko un kultūras celtniecības uzdevumu risināšana lika visiem rajona darbaļaudīm maksimāli sasprindzināt spēkus. Pirmskongresa sociālistiskās sacensības gaitā saistību izpildi rēķinājām ik dienu.

Diena rajona dzīvē... Tās ir saražotā piena, gaļas un graudu tonnas, vagoni ar mūsu uzņēmumu rūpniecisko produkciju, kūsājošs darbs fermu un ceļu, dzīvojamo namu un kultūras nozīmes objektu būvlaukumos. Katra diena — tas ir strādnieku, kolhozieņu, inženieru un lauksaimniecības speciālistu neatlaidīgs un pašizlīdzīgs darbs.

Šis darbs deva iespēju gūt uzvaru cīņā par vienpadsmitās piegādes ražu, likvidēt piegādes sākuma iekrāto parādu graudu pārdošanā valstij. Un šodien mēs ar lepnumu varam sacīt, ka piegādes uzdevums labības piegādē valstij izpildīts par 103 procentiem, ka iegūta par 15 procentiem augstāka graudaugu raža salīdzinājumā ar iepriekšējo piegādi.

Arī lopkopības darbiniekiem ir ar ko lepoties. Pagājušajā gadā sasniegts rajona vēsturē visaugstākais piena izslaukums — 3 683 kilogrami no govīm. Ievērojami palielinājušies dzīvsvāra pieaugumi diennaktī liellopiem un cūkām. Tieši lopkopības darbinieki ne vieglais, bet visiem cilvēkiem tik nepieciešamais darbs deva iespēju vienpadsmitās piegādes pēdējā gadā virs plānotā uzdevuma pārdot 1 204 tonnas gaļas un 9 667 tonnas piena, pirms termiņa izpildīt piecu gadu plānu šīs lauksaimniecības produkcijas piegādē valstij.

Lauksaimnieciskās ražošanas pirmrindnieku vidū šodien var nosaukt daudzus darba kolektīvus. Sociālistiskās sacensības priekšpulkā ir ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotā kolhoza «Krasnij Oktjabrj» kolektīvs, kuru jau 30 gadus vada Sociālistiskā Darba Varonis, PSRS Augstākās Padomes deputāts Romualds Kavinskis, M. Gorkija kolhoza (valdes priekšsēdētāja Jevģenija Stikāne); Ļeņina kolhoza (valdes priekšsēdētājs Pēteris Barkovskis) kolektīvi.

Šiem kolektīviem raksturīga darba entuziasma un prasmīgas vadības vienotība. Saimniecību komunisti pastāvīgi meklē partijas ietekmes jaunās formas, visus jautājumus risina lietišķi, bez skaļiem vārdiem. Tāda ir viņu darbības devīze. Un tas nodrošina augstu rezultātu sasniegšanu. Dažas dienas pirms partijas kongresa sākšanās kolhoza «Krasnij Oktjabrj» kolektīvam pasniedza PSKP Centrālās Komitejas, PSRS Ministru Padomes, VACP un VLKJS Centrālās Komitejas ceļojošo Sarkanā karogu, kas piešķirts par panākumiem Vissavienības sociālistiskajā sacensībā. Saimniecības kolektīvs aizvadītajā piegādē to izcīnījis nu jau ceturto reizi. Kolhoza ļaudis mēs ar pilnām tiesībām varam saukt par piegādes gvardiem. Nav nepieciešams īpaši izcelt kādu no viņiem. Panākumus kaldinājis viss kolektīvs. Monolīts un saliedēts.

Ar labiem sasniegumiem partijas XXVII kongresu sagaidīja rajona rūpniecības uzņēmumu darbaļaudis. Uzmanības priekšplānā izvirzot intensifikāciju, jaunās tehnikas izmantošanu, sarežģītos apstākļos nodrošināja ražošanas pār-

kārtošanu Preiļu siera rūpnīcas, Līvānu stikla fabrikas un Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta partijas pirmorganizācijas un administrācijas. Svarīgi ir tas, ka ne tikai radīts drošs un stabils pamats panākumiem nākotnē, bet arī sekmīgi izpildīti vienpadsmitās piegādes plāni un sociālistiskās saistības.

Rūpnieciskās produkcijas ražošana piegādē palielināta par 26 procentiem, bet darba ražīgums paaugstināts par 9 procentiem. Sevišķi labus rezultātus sasniedzis Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kolektīvs. Vienpadsmitajā piegādē produkcijas izlaides ziņā tas ievērojami pārsniedzis vidējo rādītāju rajonā. Taču pats galvenais — viss produkcijas ražošanas pieaugums panākts tikai uz darba ražīguma paaugstināšanas rēķina.

Piecu gadu laikā Līvānu eksperimentālajā māju būves kombinātā izgatavotas 4 752 dzīvojamās mājas. Arī šis kolektīvs pārsniedzis piegādes uzdevumu. Par sociālistiskās sacensības uzvarētājiem vairākkārt kļuvuši Preiļu siera rūpnīcas un Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta kolektīvi.

Ceļš, kuru šie uzņēmumi nogājuši starpkongresu laikā, nav bijis viegls. Grūtības sagādāja ražošanas rekonstrukcija, kurināmā un izejvielu sagāde... Visu neuzskaitīt. Un tomēr partijas pirmorganizāciju, saimniecisko vadītāju pārdomāta rīcība deva iespēju no tām izkļūt. Piegāde noslēgta sekmīgi. Un lūk, šodien rajona partijas organizāciju PSKP XXVII kongresa ar pilnām tiesībām pārstāv Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas aparātistu brigādiere Biruta Sprōģe.

Daudz problēmu aizvadītā piegādē izvirzīja celtniekiem. Ne visu iecerēto izdevās īstenot, ne vienmēr celtnieku veikums iepriecināja pasūtītājus. Taču būvorganizāciju komunisti tomēr prata nodrošināt līgumdarbu programmas izpildi. Pārsniegtas sociālistiskās saistības dzīvojamās platības nodošanā ekspluatācijā. Veikti celtniecības un montāžas darbi par vairāk nekā 138 miljoniem rubļu, 85 procenti no tiem — laukos.

Viss, ko dara mūsu partija, ir ar vienu mērķi — tālāk paaugstināt tautas labklājību. Tas ir sociālistiskās ekonomikas pamatlikums. Vienpadsmitajā piegādē šini jomā veikts ne mazums. Minēsim tikai dažus skaitļus. Nodoti ekspluatācijā 1 486 dzīvokļi, vidusskola ar 480 vietām Rudzētos, bērnudārzi ar 790 vietām, poliklīnika un kafējnīca — ēdnīca Līvānos, tirdzniecības centrs Preiļos, kā arī daudz citu objektu.

Sodien, kad darbu sāk partijas kongress, rajona darbaļaudis var ar lepnumu atskatīties uz paveikto. Viņu darbu augstu novērtējusi Dzimtene. Par panākumiem Vissavienības sociālistiskajā sacensībā Preiļu rajons apbalvots ar PSKP Centrālās Komitejas, PSRS Ministru Padomes, VACP un VLKJS Centrālās Komitejas ceļojošo Sarkanā karogu.

Šodien mēs ne tikai atskatāmies uz paveikto. Ne tikai uzmanīgi sekojam svarīgā notikuma mūsu valstij un visā pasaulē norisei. Ikviens komunisti, ikviens darba darītājs salīdzina savu dzīves ritmu ar jaunās, XII piegādes ritmu, meklē ceļus, kā paātrināt ekonomisko un sociālo progresu katrā darba vietā, apzinās, ka gan politiskā, gan saimnieciskā darba centrā jābūt cilvēka faktoram. Jo tikai pienācīgi novērtējot katrā cilvēka vietu un lomu sabiedrības attīstības procesos, var izjust visu atbildību par valsts, visas tautas interešu ieviešanu, nodrošināt to uzdevumu izpildi, kurus izvirzīs PSKP XXVII kongress.

Viens no mūsu rajona lauksaimniecības flagmaņiem ir M. Gorkija kolhozs. Ik gadus šeit iegūst augstas zemkopības kultūru ražas, kāpina lopkopības produkcijas ražošanu. Saimniecībā ne mazums rūpju veltīts arī sociālo uzdevumu risināšanai, mākslinieciskās pašdarbības attīstīšanai, brīvā laika izmantošanas labākai organizēšanai.

Visa jaunā iniciatore un sava kolektīva prasmīga vadītāja ir kolhoza valdes priekšsēdētāja komuniste Jevģenija Stikāne. Kopš viņa stājusies šajā amatā, saimniecība nostiprinājusies ekonomiski, kļuvusi par vienu no labākajām.

ATELĀ: M. Gorkija kolhoza valdes priekšsēdētāja komuniste Jevģenija Stikāne.
J. SILICKA foto

Par godu kongresam

Māju būvētāji strādā čakli

Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta kolektīvs godam pilda sociālistiskās saistības, kas tika pieņemtas par godu PSKP XXVII kongresam.

Viens no galvenajiem uzdevumiem bija čakli strādāt komunistu forumam veltītajā sestdienas talkā. Rezultāti liecina, ka tajā piedalījās vairāk nekā 1 000 kombināta strādnieku un 460 specializētās pārvietojamās mehanizētās kolonnas strādnieku. Gan kombinātā, gan SPMK nopelnīts pa 1 000 rubļiem. Sara-

žota dažāda preču produkcija par 17 tūkstošiem 500 rubļiem. SPMK veikusi līgumdarbus par 61 tūkstošiem rubļu.

Veiksmīgs kombinātam bijis arī gada pirmais mēnesis kopumā. Janvāra plāns izpildīts simtprocentīgi, tas nozīmē, ka saražotas 97 saliekamās mājas. Februāra uzdevums — 89 mājas. Tika solīts, ka PSKP XXVII kongresa atklāšanas dienā plāna izpilde tuvosies 100 procentu robežai. Bet, čakli strādājot, mēneša plāns tika izpildīts jau 21. februārī.

L. BIRZNIECE

Saistības izpildītas ar uzviju

Kopš pirmajam jaunā gada dienām labus panākumus sociālistiskajā sacensībā par godu PSKP XXVII kongresam guvuši daudzi mūsu kolhoza pirmās klases lopkopības meistari.

Natālija Petrova, Valentīna Klodāne un Jevdokija Konstantinova «Kolnadrūvās» izslaukumus no govīm diennaktī kāpinājušas par 2,6 kilogramiem, salīdzinot ar šo laiku pērn.

Par godu Komunistiskās partijas lielajam forumam uzņemtās sociālistiskās saistības pārsnieguši Jānis Zelvis Janovas nobarojamo jaunlopu fermā un nobarojamo cūku kopēja Marija Kivriņa Pelēcos. Viņu koptie dzīvnieki diennaktī pieņēma svarā par 793 un 475 gramus.

Viņi no pirmajiem saistības, kas bija pieņemtas PSKP XXVII kongresa cienīgai sagaidīšanai,

izpildīja pirmās klases lopkopības meistares Tekla Stigare, Anna Akmane un telkopēja Malvine Rubine Bramaņu un Janovas nobarojamo jaunlopu fermās. Bramaņu slaucamo govju lielfermas kolektīvs, salīdzinot ar attiecīgo laiku 1985. gadā, kāpināja piena izslaukumus no govīm diennaktī par 1,3 kilogramiem.

No gada sākuma līdz kongresa atklāšanas dienai lopkopēji apņēmās saražot 70 tonnas gaļas un 215 tonnas piena. Saistības ievērojami pārsniegtas — valstij piegādātas 117 tonnas gaļas un 256 tonnas piena.

Spraigu darba tempu centīsies saglabāt arī turpmāk.

L. VASILENOKA,

K. Marksa kolhoza zootehniks organizatore, preses grupas locekle

PADOMJU SAVIENTBAS KOMUNISTISKA PARTIJA
NOGAJUSI CELU, KAS NEPIEREDZĒTI DZILI UN
SPECIJI IETEKMEJIS SABIEDRISKO ATTĪSTĪBU
STRAUJA BIJUSI TĀS AUGSPEJA NO PIRMAJĪEM
MARKSISTISKAJĪEM PULCINIEM CAURI TRIM
TAUTAS REVOLUCIJĀM LĪDZ SOCIĀLISTISKĀS
LIELVALSTS VADĪBAI.

(No PSKP Programmas jaunās redakcijas
projekta)

Maskava, Sarkanais laukums

Šim laukumam, Maskavas Kremlim tagad pievērsta īpašu uzmanību. No šejienes, no paša galvaspilsētas centra, padomju tauta gaida vēstis par PSKP XXVII kongresa darba gaitu.

Sarkanais laukums — tās nav tikai unikāls arhitektūras ansamblis, lai gan tā savdabībai un skaistumam ir veltīti zinātnisku pētījumu sējumi, dzejoļi un dziesmas. Mūsu dienās Sarkanais laukums pirmām kārtām ir pasaules pirmās strādnieku un zemnieku valsts vizītkarte. Šodienas paaudzēm pat tā nosaukums simbolizē revolūcijas krāsu. Sarkanais karogs, sarkanā zvaigzne, Sarkanais laukums... Taču senā laukuma nosaukumam šādu nozīmi piešķir tikai pēc Lielā Oktobra uzvaras.

Sākumā septiņpadsmitā gadsimta vidū, laukums robežojās ar Kremļa sienām un torņiem, ar neredzētu katedrāli, «augu un puķu» rakstiem izrakstītu, un citām būvēm. Tas viss kopā radīja tik krāšņu iespaidu, ka to iesauca par Sarkano — tāpat skaisto — laukumu.

Vēl agrāk tam bija citi nosaukumi. Piecpadsmitā gadsimta beigās uzcēla Kremļa mūrus. Tiem pieslēdzās Lielciems ar tīrus laukumu, un to tā arī sauca — par Torgu. Sešpadsmitajā gadsimtā šo vietu dēvēja par Troicu — pēc baznīcas, kas atradās apmēram tur, kur tagad paceļās Vasiļļa Svētāimīgā katedrāle, bet pēc 1571. gada postošā ugunsgrēka laukumu sauca par Požaru.

Ap astoņpadsmitā gadsimta sākumu Sarkanais laukums kļuva par pilsētas kultūras dzīves centru. Seit atvēra pirmo publisko bibliotēku un teātri («komēdiju māja»). Bet 1755. gadā galvenās aptiekas ēkā, kas atradās tagadējā vēstures muzeja vietā, sāka darboties Maskavas universitāte.

Patī vēsture veidojusī šo laukumu. Tautas nemieri, patriotiskās kustības, revolucionārās cīņas, varoņu tikšanās... Sarkanais laukums — daudzu notikumu liecinieks un arēna. Bija laiks, kad tur būvēja Triumfa vārtus sakarā ar svinībām un caru kronēšanu un cēla ešafotus, lai sodītu ar nāvi tos, kuri sacēlās pret cariem.

1671. gadā tūkstošiem ļaužu, kas bija sapulcējušies laukumā, dzirdēja pēdējo vārdu no Stepana Razina mutes. Pēdējo vārdu pirms soda izpildīšanas. «Piedodiet!» — tik vien pateica zemnieku kara vadonis, griezdamies pie vienkāršās tautas ar lūgumu piedot, ka viņš nav spējis to aizvest līdz uzvarai.

Vēl pēc gandrīz divarpus gadsimtiem Sarkanais laukums dzirdēja: «Si Pīeres vieta mums atgādina, cik daudz gadsimtu darba ļaužu masas mocījušas un grūti cietušas apspiedēju jūga...

Mums vajadzīga patiesa brīvība, kura kļūs iespējama tad, kad sabiedrības locekļi būs tikai strādājošie. Daudz darba, daudz upuru vajadzēs nest par tādu brīvību. Un mēs darīsim visu, lai realizētu šo lielo mērķi, lai realizētu sociālismu». Vētrānus aplausus izraisīja šie vārdi, kurus teica uzvarējušās revolūcijas vadonis, atklājot pagaidu pleminieki Stepanam Razinam 1919. gada 1. maijā (V. I. Leņins. Raksti, 29. sēj., 291. lpp.)

Ar Leņina vārdu daudz kas saistīts Sarkanajā laukumā. Seit viņš runāja no vienu reizi vien. Seit viņš ir palicis uz mūžu.

Kopš 1918. gada laukumā notiek parādes un darbaļu demonstrācijas. Kopš 1924. gada tās pieņem partijas un valdības vadītāji, stāvot Leņina Mauzoleja tribīnē. Seit izskanēja vārdi, kas bija adresēti legēndārās 1941. gada novembra parādes dalībniekiem, kuri devās tieši uz fronti: «Lai jūs šai karā iedvesmo mūsu lielo senču — Aleksandra Nevskā, Dimitrija Donskoja, Kuzmas Miņina, Dimitrija Požarska. Aleksandra Suvorova, Mihaila Kutuzova vīrišķīgie tēli! Lai jūs apstaro lielā Leņina uzvarošais karogs!»

Pagāja nepilni četri gadi, un citas parādes — Uzvaras parādes — dalībnieki Leņina Mauzoleja pakāje nometa uzvarēto ieņaldnieku karogus.

Sarkanais laukums... Tas var būt bargs un bridinošs — kad pa tā bruģi brauc kaujas tehnika. Lāpns un draudzīgs — kad tā plašumu pilda pionieri sarkanajos kaklautos. Liksmojošs un svinīgs — kad uzņem demonstrantu svētku kolonnas. Un lietišķs — kad pa to uz Spasa vārtiem steidzas PSRS un republikas Augstāko Padomju deputāti, partijas kongresu delegāti.

Sākot ar 1919. gada martā notikušo KK(b)P VIII kongresu, partijas forumi notiek Maskavā. Galvaspilsētā jau ir notikuši deviņpadsmit kongresi un gandrīz visi Kremlī — Senāta apaļajā zālē (vēlāk Ministru Padomes ēkas Sverdlova zālē), Lielajā Kremļa pili, bet no 1961. gada — Kremļa Kongresu pili.

Pa Sarkano laukumu iet komunistu sūtņi, kam uzlikta liela atbildība. Gar sirmajām Kremļa sienām. Gar Leņina Mauzoleju. Viņus redz visa mūsu vēsture. Uz viņiem raugās visa mūsu Dzimtene, kas strādā paātrinātā rītmā, ar pārliecību, ka lēmumi, ko pieņems partijas kongress, tiks izpildīti.

V. JEVSEJEVS
(«Pravdas» Preses birojs)

Papildinās partijas rindas

Partijas pirmorganizāciju kaujinieciskumu un darba efektivitāti nosaka to kvalitatīvais satvars un struktūra. Patlaban mūsu pirmorganizācija ir 50 PSKP biedri un divi kandidāti, tas ir — 11,5 procenti no strādājošo kopējā skaita. Izveidotas divas partijas grupas: viena — auto-transportā, otra — II ražošanas iecirknī. Komunisti ir visos ražošanas iecirkņos.

Ik gadus mūsu rindas papildina 2 — 4 PSKP biedru kandidāti, galvenokārt no komjauniešu vidus. Viņu kandidatūras parasti apspriežam atklātajās partijas sapulcēs.

Partijā uzņemam vispirms tos jauniesus, kuri priekšsībīgi strādā un aktīvi piedalās sabiedriskā

jā darbā. Uzņemot partijā, raugāmies, lai jauniešiem būtu vismaz vidējā izglītība, bet tie, kam tās nav — lai mācītos.

Parasti gada beigās pārskatām to jauniešu sarakstu, ar kuriem strādāsim nākošajā gadā. Pirms tam par šiem jauniešiem uzklaušām gan komjaunatnes komitejas, gan tiešo darbu vadītāju domas. Stingras prasības izvirzām arī rekomendētājiem. Bez tam rekomendētāji kandidāta stāža laikā kontrolē, kā jauniešis strādā, kā veic sabiedrisko darbu (tas ir katram jaunajam komunistam), apgūst PSKP Statūtos un partijas Programmu.

Tādām mērķtiecīgam darbam ir pozitīvi rezultāti: mūsu organizācija var pamatoti lepoties

IK DIENA DĀVINA PRIEKU

VAI esat ievērojuši, ka sniegpārslas tikai pa gabalu izskatās vienādas? Tajā isajā mirklī, kamēr izkūst uz plaukstas, var saredzēt, ka zvaigžņotie starņi katrā ir savādāki, ka saules gaisma katrā savādāk atspoguļojas. Arī virpuļu ceļš uz zemi katrā ir bijis savādāks.

Glūži tāpat ar cilvēkiem. Dažādiem soļiem viņi pa dzīvi staigā, dažādiem vārdiem viens pie otra vērsas. Vieni no citiem pretimnākšanu gaida. Citi vispirms savu roku un piedēvēm vēl atklātu sirdi pretī sniedz. Atpakal prasot tik vien daudz, lai visi aizsāktie labie darbi nepaliktu pusceļā.

— Pēdējie mēneši un nedēļas man ir bijuši ļoti satraucoši. Tik daudz svarīgu un neaizmirstamu notikumu... Piedalījās partijas rajona organizācijas konferencē, Latvijas Komunistiskās partijas XXIV kongresā. Visbeidzot — mani gaida Maskava, jo esmu ievēlēta par PSKP XXVII kongresa delegāti. Reizēm pat iedomājos — vai tiešām tas viss ir noticis ar mani?..

Tā mūsu sarunas sākumā teica Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas aparātu uzraugu brigādiere Bīrta Sprōģe. Tie nebija apkārtējo cilvēku sirds aizkustināšanai domāti vārdi vien. Prieks un satraukums jautās Bīrutas balsi, viņas atklātajā skatienā. Skaidras un mīļīgas acis raugās sarunu biedrā, šķiet, tā vien tiecas ātrāk ielūkoties, saprast, ja vajag — palīdzēt.

Patiešām, tai jābūt lieliski sajūtai, kad no parasta ierindas komunistu tu kļūsti par daudzu tūkstošu biedru sūtņi. Nu ir jādzīvo un jāstrādā arī viņu vietā, jo dāvētā uzticība jāattaisno. Tikai Bīrta jau aizvien ir bijusi tāds cilvēks, kas citiem par priekšu — domās, darbos, visās sabiedriskās iešanās un skrīšanās. Itin kā laika un spēka būtu vairāk. Tikai dienas, nedēļas un gadi nav ne par mata tiesu garāki pastiepušies. Nogurums vakaros tikpat viltīgi slēpjas aizdurvē un ar joni metas vīrsu — reizēm nav spēka ne mazo priekšliņu pakustināt. Vārbut vienīgi pacietības un neatlaidības Bīrūtai Sprōģei ir vairāk nekā citiem.

— Ziniel, sākumā es rūpnīcā maldījos glūži ka mežā. Ne, ne jau rūpnīcā pašā, bet tajos darbos, kas man bija jāapgūst. Lielas un mazas caurules, rezervuāri, aparāti, viss likās vai glūži tišām krustu šķērsu sapnis. Kāpelēju pa caurulēm kā pa hoku zariem (tagad, protams, strādāt ir daudz ērtāk, visar automatizācija, darbs tik glūdi iet uz priekšu).

Bīrūtai sākums liekas nedaudz bērnišķīgs. Skaidrs, ka 1986. jau nav 1971. gads, kad rūpnīca tikai auga un veidojās. Savādi, bet tas laiks vairs nešķiet grūts un sarežģīts, drīzāk interesants un aizraujošs. Nu ierastības vairāk. Tomēr attieksmē pret darbu viņasprāt saglabājas pats galvenais — uz maiņu ikreiz gribas doties ar patiku.

Sveicienā, vai Bīrta Sprōģe justos tikpat apmierināta, ja nebūtu paklausījusi māsu, kura Olainē toreiz strādāja par fermentācijas aparātu uzraudzi, ja nenolēmtu mainīt profesiju. Esmu pārliecināta, ka Bīrta būtu centīga un akurāta medicīnas māsa (viņa ir beigusi Rīgas 2. medicīnas māsu skolu). Pašai šķiet, ka izvēlēties biokīmijas ceļu, izvilks, kā saka, pilno lozi.

— Manas zinātkāres un vēlēšanas apgūt profesiju būtu daudz par maz, ja savā ceļā nesastāptu tik lielisku cilvēku, kāds prakses laikā bija aparātu uzraugs Eduards Auziņš (vēlāk viņš strādāja kalnē). Korekti, neuzbāzīgi, bet ļoti noteikti viņš man ierādīja darba pamēienus. Lielisks vadītājs bija ceha priekšnieks Alis Lācars — nevis bāra un rāja par nezināšanu, bet pats nāca klāt un katru nēciņu radīja. Tāpēc, ka aparātu uzraugam jāzina, kas, kā un kāpēc darāms. Protams, vislielāko pateicību parādā ne vien es, bet viss kolektīvs ir rūpnīcas direktoram Alim Sedvaldam. Viņš prot ne vien vadīt, bet arī mācīt, palīdzēt un uzklaustīt. Direktoram ir, kā tagad saka, pareizs vadības stils, bet no tā atkarīgs visa kolektīva darbs un panākumi.

Ne vien Bīrta, bet arī visi pārējie, ar ko rūpnīcā runājos, uzsvera, ka Sprōģes maiņa ir visdraudzīgākā. Ne jau tas ir galvenais, ka viņas kopā brauc uz koncertiem, teātra izrādēm Rīgā. Sīrnība izpaužas ikdienā, brīžos, kad neveicas, kad ir grūti. Prieks un svētki taču nāk pašā.

Kādam ir jāsāk, Glūži vienkārši jābūt pirmajam. Savā maiņā tā bija Bīrta. Visus šos gadus. Vārbut tāpēc, ka pašai brīva laika vairāk, ka negribējās sīkā un tukšā tērgāšanā ieslīgt, bet vilktin vilka darīt.

Tagad Bīrta saka: esot lielu pateicību parādā savam biedrenēm, ka atbalstīja, ka līdzī gāja. Pēdējos gados cehā ienāk daudz jauno. Daudz jauno aiziet, sak, tas jau nav priekš manis. Ināra Svirkste, teiksim, palika. Arī Līvija Hļevicka palika. Tieši B. Sprōģe viņam daudzinātāja un pirmā padomdevēja. Saskaņas un ieinteresētības radītāja.

Kopš 1974. gada Bīrta ir PSKP biedre, jau vairākus gadus ievēlēta par rūpnīcas partijas biroja locekli. Viņai uzticēti jautājumi, kas saistīti ar seifības saišu nostiprināšanu ar Līvānu vidusskolām, ar rūpnīcas komjauniešiem. Tikai vērotājam no malas varētu likties, kas nu tur liels, ar tiem sīkajiem nav vērts neko nopietnu uzsākt. Bet ir gan vērts. Nopietnība vajadzīga glūži tāpat kā jebkurā citā vietā.

— Pārāk daudz mēs pēdējā laikā esam sākuši runāt par darbāudzīnāšanu. Jā, pārāk daudz runājam, pārāk daudz uzgrūžam skolai un skolotājiem, kuriem tad jālabo vecāku kļūdas. Manuprāt, pie darba vajag ķerties, nevis tukši runāt. Tad arī nebūs to promskrējēju un caurskrējēju. Un vēl — daudz kas atkarīgs no tā, ko mēs, pieaugušie, bērniem piedāvājam — šablonu vai ko patiesi svaigu un interesantu. Pārāk maz, ka vasarās pie mums strādā LOTOSi. Zālieni gan ir glūti safrīzēti un puķītes smaržo, bet rūpnīcā vidusskolēni netiek. Tur viņiem kolektīva spēks ir jāsaelpojas. Tikai tad no desmit vai divdesmit radīsies viens palicējs. Toties — istis.

Piecpadsmit gadus Bīrta Sprōģe sevi uzskata par pilntiesīgu Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kolektīva locekli. Sajā laikā ir pabūts Armēnijā, Kazahijā, Krievijas Federācijā, nupat pirms Jaungada arī Ukrainā.

Bīrta stāsta par modernajām iekārtām, par augsto automatizācijas līmeni, bet nebūgumā aizvien uzsver, ka tik biedrisku un koleģiālu attiecību kā Līvānos, ka tik augstas ražošanas kultūras, ka tik lielisku vadītāju un speciālistu kā Līvānos nav nekur citur.

Patiešām, dažādiem ceļiem cilvēki pa dzīvi iet. Bīrta vispirms savu sirdsapziņas skaidrību un tiešumu citiem dāvina. Un strādā godīgi. Tā taču vajag, ja reiz esi pasalē nācis...

PSKP XXVII kongresa delegāte — cīņas apliecinājums, uzticības apliecinājums. Bīrta ar to ir lepna. Viņa godam nesīs sava kolektīva, savas pilsētas un rajona vārdu komunistu forumā Maskavā.

L. STRODE

Ar pieredzi un centību

ar daudziem jaunajiem komunistiem. Minēšu, piemēram, Nikolaju Forostjanko, kurš ir drenāžas ierīkošanas brigādes brigādiere. Viņa vadītā brigāde pagājušajā gadā plānu izpildīja par 132 procentiem. Iegūstot pirmo vietu PMK. Caurulu licējs Vladimirs Kupelis ir Preiļu pilsētas padomes deputāts.

Protams, ar jauniešiem strādāt nav viegli, jo nereti viņiem piemīt šausis interešu loks, nevēlēšanās veikt sabiedrisko darbu. Tāpēc visa uzmanība jākoncentrē galvenajam — individuālajam darbam.

Apziņa, ka komunistu rokās ir mūsu partijas nākotne, liek strādāt vēl rūpīgāk, ar lielāku atbildības izjūtu.

R. LAZDANE,

Preiļu 21. PMK partijas pirmorganizācijas sekretāre

Kad kļuva zināms par PSKP XXVII kongresa sasaukšanu, Dzeržinska kolhoza ļaudis pārskatīja agrāk pieņemtās sociālistiskās saistības. Iniciatīvu rādīja saimniecības komunisti, kuri pirmie apņēmās sasniegt augstākas robežlīnijas nekā bija iecerēts sākumā.

Partijas foruma priekšvakarā apkopojām paveikto. Lielisku darbu veltīti kongresam sagatavojis Skuteļu slaucamo govju kompleksa kolektīvs. Valentīna Rubene, Anna Skutele un Franciska Anspoka, kuras strādā šajā fermā, bija apņēmās izslaukumus no govju kāpināt attiecīgi par 770, 740 un 710 kilogramiem. Saistības ievērojami pārsniegtas. Pagājušajā gadā no vienas govju

fermā izslaukts vidēji vairāk nekā 4000 kilogramu piena. Tas ir vienīgais slaucamo govju fermu kolektīvs, kuram izdevies sasniegt tik augstu rezultātu.

Sis slaucējas saimniecības govju mehānizētās slaucšanas meistaros sociālistiskajā sacensībā pastāvīgi ieņem pirmās vietas. A. Skutele un F. Anspoka ir jau pensionāres, taču, neraugoties uz gadu nastu, strādā pašreizēji. Skuteļu fermas nelielais, draudzīgais kolektīvs apliecinājis, ka ar istu darba mīlestību, centību un pieredzi var sasniegt patiešām atzīstamus rezultātus.

L. SONDORE,

Dzeržinska kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāre

No rajona piegādes hronikas

Kopš 1981. gada sākuma iznākuši gandrīz astoņsimt laikraksta «Leņina Karogs» numuri. Palasīsim! Ik rinda — mirklis no vēstures, solis vai solītis pretim nākotnei.

1981. GADS

1. janvāris. Jaunajā gadā lielsku velti saņēmuši mazie prielieši — svētku priekšvakara valsts komisija pieņēma Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijas uzbūvēto bērnu dārzu, kurā ir vietas 280 mazuļiem.

7. februāris. Ir Līvānu kristāls! Pirmo produkciju izgatavoja labākie stikla pūtēji Jānis Liepiņš un Dodziks Panteleiko. Izpildītas saistības — līdz PSKP XXVI kongresam sākt kristāla trauku ražošanu.

30. aprīlis. Rajonā paredzēts uzcelt trīs lidlaukus lauksaimniecības aviācijai. Pirmais no tiem jau darbojas Oskalna kolhozā.

28. jūlijs. Līvānos darbu sākusī jauna degvielas uzpildes stacija, kas diennaktī spēj apkalpot apmēram 500 automašīnu.

3. septembris. Pirmāis zvans jaunajā skolā! Rudzētos nodota ekspluatācijā jaunuzcelta vidusskola.

18. decembris. Pirms termiņa pabeigts Preiļu siera rūpnīcas rekonstrukcijas pirmais posms.

1982. GADS

23. marts. Par 1981. gada plānu sekmīgu izpildi kolhozs «Krasnij Oktjabrj» apbalvots ar PSKP Centrālās Komitejas, PSRS Ministru Padomes, VACP un VLKJS Centrālās Komitejas ceļojošo Sarkanā karogu un Ierakstīts PSRS TSSI Goda plāksnē.

19. jūnijs. Daugavas pilsētu sasaukšanās — tautu draudzības svētki Līvānos, kas veltīti PSRS nodibināšanas 60. gadadienai.

20. jūlijs. Sākusies gāzes vada Rīga — Daugavpils projektēšana. Viena no gāzes sadales stacijām atradīsies Līvānos.

1983. GADS

1. janvāris. Leņina kolhozā nodota ekspluatācijā jaunā administrācijas un kultūras nama ēka.

13. oktobris. Sākta jauna tradīcija — PSRS Tautas mākslinieka, Valsts prēmijas laureāta, komponista Jāņa Ivanova mūzikas svētki Preiļos un rajonā.

1984. GADS

24. jūlijs. Rajonā notiek dažādi pasākumi, kas veltīti 40.

gadadienai, kopš Preiļu rajons atbrīvots no fašistiskajiem okupantiem.

1985. GADS

23. februāris. Līvānos nodota ekspluatācijā jauna poliklinika. Mainā tā var pieņemt 300 apmeklētāju.

23. marts. Republikas lauku rajonu sociālistiskajā sacensībā 1984. gadā, kas notika ar devīzi «Augstu kvalitāti katrā darba vietā» uzvarējis Preiļu rajons un apbalvots ar Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas, Latvijas PSR Ministru Padomes, Latvijas Republikāniskās aródbiedrību padomes un Latvijas LKJS Centrālās Komitejas ceļojošo Sarkanā karogu un Goda diplomu.

8. augusts. Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kolektīvs guvis lielu darba uzvaru — galvenajos ražošanas rādītājos izpildīts XI piegādes plāns.

27. augusts. Kolhozs «Krasnij Oktjabrj» pirms termiņa izpildījis lauksaimniecības produktu pārdošanas valstij XI piegādes plānu.

Dzīves pārvērtēšanas laiks

Kolektīva, tāpat kā katra cilvēka dzīve, ir brīži, kad jāpārskata uzkrātās vērtības, jānodrošinājums paveiktajam. To darām lielu notikumu priekšvakarā, kad jābūt stingrā pārliecībā par savu vietu un lomu kopīgajā darba ierindā, kad jānosaka, kā dzīvot nākotnē. Tāds brīdis ir pienācis — mūsu zeme aizgājusi līdz partijas XXVII kongresam. Aizvadījusi vēl vienu kārtējo piegādi un uzsākusi nākamo.

Pieci nodzīvotie gadi ir bijuši nozīmīgi katram, tādi tie ir arī kolhozam «Nākotnē». Redzot tā šodien, vairst neviens neiedrošināsies to nosaukt par ekonomiski apalikušu saimniecību: stingri lezīmējies jaunais centrs, atrasta droša vieta rajona lauksaimnieciskās ražošanas kompleksā.

Kad 1981. gadā grāmatvedība bija saskaitījusi visus izdevumus un ienākumus, bilance nelepriecināja: zaudējumi bija 54 tūkstoši rubļu. Un kā lai nebūtu, ja galvenie rezultāti — produkcijas ražošana, rēķinot uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes, bija visai pieticīgi — 335 centneri piena un 50 centneri gaļas.

Skaidrs, ka ar saviem spēkiem vien kolhozs neizķepurotos. Bija vajadzīga valsts palīdzība — gan plašāki kredīti, gan augstāk apmaksāta piena un gaļas ražošana. Bet galvenais — lai cilvēki pārveidotos, lai izmainītos viņu psiholoģija, lai rastos ticība saviem spēkiem, strādātveidšanās. Bija jāsalauz iesīkstējusi nevērigā attieksme pret sabiedrisko īpašumu, pret sabiedriskā darba augļiem.

Bija neveiksmes, kļūdas, bet visus šos gadus saimniecība stingri turējusies vajadzīgajā virzienā. Tās pamatfondi palielinājās

gandrīz par diviem miljoniem rubļu. Ko tas nozīmē?

Pirmkārt, tika izversta kapitāla celtniecība — topošajā ciematā Sutros uzbūvētas 20 Līvānu mājas, ūdenstornis, katlu māja un komunikāciju tīkli par 354 tūkstošiem rubļu, turpat netālu pie mežiņa paceļas angārtipa tehnisko apkopju stacija, kura izmaksāja 285 tūkstošus rubļu. Ciematā drīz būs klubs ar 300 vietām un kantoris, kam jau top pamati, saimnieciskajā sektorā — jaudīgs zāles milu agregāts. Iegādāti divi jauni kombaini graudaugu novākšanai, 12 jauni dažādu marķu traktori un cita tehnika.

Otrkārt, aug kolhoza ienākumi, aug arī atdeve, palielinās atskaitījumi sabiedriskā patēriņa fondos. Piemēram, piegādes sākumā neviens vēl nedomāja par tādām lietām, kā materiālās stimulēšanas, kultūras un sadzīves pasākumu, materiālās palīdzības un citi. Tagad jau ieskaitīti desmiti tūkstoši rubļu. Soģad pirmo reizi kolhozam ir arī savs rezerves fonds. Tiesa, tajā vēl tikai tūkstošis rubļu, tomēr sākums ir.

Gandrīz puse zemju meliorātas, piegādē valsts nosusinājusi divus agrāk pārmitros objektus — Kažus un Livzeniekus, kuros kopā ir vairāk nekā pieci simti hektāru. Tie sāk sevi parādīt ar labām ražām. Piegādes sākumā no hektāra vidēji ievāca 14,4 centnerus graudu, aizvadītajā gadā — jau 23,4 centnerus. Audzis arī pārējo hektāru spēks.

Runājot par saimniecības gājumu no viena PSKP kongresa līdz otram, nevar nenosaukt arī citus skaitļus. Produkcijas ražošana uz vienu strādājošo pieaugusi par 71 procentu — līdz 6 476 rubļiem, piena izslaukums

no govju — par 1 194 kilogramiem, pērni iegūti 3 743 kilogrami. Palielinājies arī dzīvsvāra pieaugumi liellopiem un cūkām, vairāk tiek iegūts teju un siļķu. Aug kolhoznieku izstrāde, līdz ar to palielinās izpeļņa. Tās kāpums ir 70 procenti. Piegādes sākumā kolhoznieki vidēji mēnesī par savu darbu saņēma 145 rubļus, pēdējā gadā — 206 rubļus.

Ražošana svarīgākais bija uztaustīt ķēdes galveno posmu, tad aiz tā varēja izcelt arī visus citus. Jāpiebilst, ka šīs ķēdes posmi vēl tikai parādījušies, tie jāvelk enerģiskāk, lai izceltu līdz vajadzīgajam līmenim. 1985. gadā to raksturo tāds lielums kā 155 tūkstoši rubļu tirā ienākuma. Tas ir atbalsta punkts, pirmais pakāpiens visam, kas jāpanāk XII piegādē.

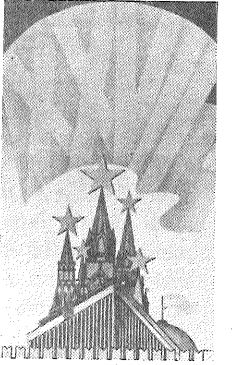
Sos gadus saimniecība nav tikai dzīvojuši, tā sakot, uz valsts palīdzības rēķina. Cilvēki paši daudz darijuši, izmantojot rezerves, kas bija viņu rīcībā. Ja neskaita piemaksas, ko valsts asģņējusi kā ekonomiski vājam kolhozam, tā rentabilitāte tomēr ir 8 procenti (kopīgā — 38,4 procenti). Kolhozi sekmīgi kārtu parādus.

XII piegādei kolhozs izstrādājis perspektīvo attīstības plānu. Kā galvenais tajā paredzēts nodrošināt, lai darba ražīguma pieaugums būtu lielāks par alģu pieaugumu, ievērojami palielināt produkcijas pašizmaksu. Tālāk jāceļ graudaugu un kartupeļu ražība, jāpadara rentabla līkopība. Vairāk jāražo graudu, lai būtu sava spēkbarība, jāuzlabo darbs lopkopībā, lai ātrāk nobarotos lopi, lai govīs vairāk dotu piena.

A. RANCANS

PARTIJAS EKONOMISKAS STRATEGIJAS AUGSTAKAIS MĒRKIS IR BIJIS UN PALIEK TAUTAS LABKLĀJĪBAS UN KULTŪRAS LĪMENA TĒMĪGA CELSANA. LAI ŠO MĒRĶI SASNIEGTU, TURPMĀKAJĀ PERIODĀ JĀPĀATRINA SOCIĀLA UN EKONOMISKĀ ATTĪSTĪBA, JĀNODROŠINA MAKSĪMĀLA RAZOSANAS INTENSĪFIKĀCIJA UN EFEKTĪVĪTĀTES PAUGUSTINĀŠANA UZ ZINĀTNISKI TEHNISKĀ PROGRESA BĀZES.

(No Pamatvirzienu projekta)

VĒL VIENS SOLIS UZ PRIEKŠU

Nebūt ne visi produkti, ko mēs šodien izmantojam pārtikā, ir tik ļoti slavēti kā siers. Zeltainie, smagie rītuļi, kluči... Par sieru rakstīja Homērs, Bokačo, Kampanella, rakstīja Kronins un Džeroms K. Džeroms. Arī latviešu tautas dziesmās atminamies piena upes un sviesta krastus.

Nav jau nemaz tik tālu jāmeklē — tā liela bagātība, kur pludo baltas straumes un siers sakrauts vairākus metrus augstās grēdās, kur dienā sakultais sviests mērāms tonnās, atrodama Preiļu siera rūpnīcā. Modernākajā un spēcīgākajā rūpniecības uzņēmumā mūsu pilsētā. Tikai garāmbraucējiem un citiem nezinātajiem šķiet, ka pie siera ražotājiem nekas nemainās — gluži tāpat kā pirms desmit gadiem pa vārtiem lebrauc autocisternas ar pienu un nozūd skatieniem.

Saražotās produkcijas apjoms ik gadus palielinās. Tāpēc par aizvadītās piegādes svarīgākajiem darba virzieniem un jaunā cēlīna iesākumu lūdzu pastāstīt rūpniecības direktoru PETERI ZUKULI.

— Kāda bija vienpadsmitā piegāde jūsu vadītajam kolektīvam?

Pagaidām gan vairāk sola... Mūsu sievietes tik ļoti gaida, lai viņām atvieglo mājas soli.

— Veiksmīga, protams. Bet tas — vērtējot kopumā, jo dažādu problēmu un uzdevumu atliku likām. Vispirms jāatceras 1981. gads, kad rūpnīcā bijām spiesti nomainīt iekārtu, jo tā bija darbojusies jau desmit gadus, nolietojusies gan morāli, gan tehniski. Lielākās grūtības sākās tad, kad iekārta bija uzstādīta un vajadzēja to apgūt, jo zinātniskās pētniecības iestādes, kas Padomju Savienībā nodarbojas ar piensaimniecības jautājumiem, mums varēja maz ko palīdzēt. Jāatzīst, ka viņu sniegtās rekomendācijas tālas no prakses un tehniskā ziņā nepamatotas. Tāpēc strādājām paši — kā nu pratām un varējām.

Jaunā iekārta tika sekmīgi apgūta. Pagājušajā gadā, piemēram, jau ražojām produkciju par 24,5 miljoniem rubļu. Bez tam — rūpnīcas jau esošajiem korpusiem klāt tika piebūvēts piena cukura cehs — viens no lielākajiem un modernākajiem visā valstī. Vienpadsmitās piegādes noslēguma gadā tas deva 847 tonnas produkcijas (plāns pārsniegts gandrīz par simts tonnām). Piebūvēti, ka ceħa nodrošana ekspluatācijā deva labumu no diviem viedokļiem. Viens ir ekonomiskais — jo piens tiek pārstrādāts pilnībā, neviena no derīgajām sastāvdaļām neiet zudumā. Otrs — ekoloģiskais, jo mēs nepiesārņojam ūdeņus un apkārtējo vidi.

— Patešām, izmaiņas ražošanā Preiļu siera rūpnīcā ir lielas. Bet tas nav viss. Jūs taču esat viens no tiem pilsētas uzņēmumiem, kura strādnieki vislabāk apgādāti ar dzīvokļiem...

— Jā. Pēdējo piecu gadu laikā būvējušies esam pamatīgi. Manuprāt, tieši dzīvokļu celtniecība ir viens no galvenajiem faktoriem, kas palīdz veidot noturīgu un spēcīgu kolektīvu.

Piegādē nodots ekspluatācijā ap simts dzīvokļu. Tas nozīmē, ka jaunās mītnēs apmetušies gan mūsu veterāni, gan jaunie speciālisti. Protams, dzīvokļi vajadzīgi arī turpmāk, jo vecie kadri pamazām aiziet pensijā, nāk klāt jauni. Kopā ar saviem tuvākajiem kaimiņiem — trikotāžas fabriku — būvēsim 68 dzīvokļu māju.

— Mūsu pilsētas dienvidu nomalē izveidojies gliets un plašs dzīvojamā namu masīvs. Tikai viena bēda — ne veikalā, ne bērnu dārzā jums nav, ik dienas jā-mēro ceļš uz centru.

— Bērnu dārzs vēl tāla perspektīva (kaut arī mazuļu ir daudz un hūs vēl vairāk), bet veikalā problēma jau tuvojas veiksmīgam atrisinājumam. Ēka ir uzcelta, veiksmīgi risinās arī iekšējās apdāres darbi. Ļoti ceram, ka 8. marta svētku priekšvakarā veikalu varēsīm svinīgi atklāt. Viss ir atkarīgs no rajona patērētāju biedrības uzņēmības.

— Atgriezīsimies pie ražošanas. Iepazīstiniet, lūdzu, ar aizvadītā gada rezultātiem. Tie jums, šķiet, iepriecinoši.

— Jau minēju, ka piena cukura ražošanas plānu ievērojami pārsniedzām. Līdzīgi arī ar pārējiem uzdevumiem. Pagājušajā gadā bija jāsarāž 4 430 tonnas siera, nosūtījām patērētājiem 4 511 tonnas. Sviesta plāns arī tika pārsniegts — 2 845 tonnu vietā sarāžotas 3 229,5 tonnas sviesta. Ievērojami tika pārsniegti arī piena sagādes plāns, savācām 64 067 tonnas piena, tajā skaitā 16,5 tūkstošus tonnu no individuālā sektora.

Jāatzīst, ka netīkam galā ar augstākā labuma produkcijas ražošanas uzdevumiem. Pēc plāna bija jāsarāž 75 procenti augstākās kvalitātes siera, rezultāts tikai 67,5 procenti.

— Kādas ir šī gada leceres?

— Skatīju izteiksmē to var pateikt īsi: 4 550 tonnas siera, 3 025 tonnas sviesta un 800 tonnas piena cukura.

— Bet tie uzdevumi, kas skaitīju aģēs nav ievērojami?

— Daudz pūļu prasīs jauno siera izgatavošanas iekārtu uzstādīšana un apģūšana. Drīzumā no Dānijas saņemsim aparatūru. Nepārtraucot ražošanu ar vecajām iekārtām, jāapgūst jaunās. Pie tam, maksimāli īsā laikā — būs vajadzīgs apmēram pusotrs mēnesis.

Pašlaik cītīgi gatavojamies piena sagādes sezonai no individuālā sektora. Savākt 14 400 tonnas nenāksies viegli.

— Jūs jau minējāt, ka rūpnieciskais kolektīvs pamazām atjaunojas. Iepazīstiniet ar tā attīstības galvenajām tendencēm.

— Protams, ir patīkami, ka mūsu jaunā maiņa ir perspektīva. Daudzi mācās tehnikumu un augstāko mācību iestāžu neklātenes nodalās. Arodkomitejas priekšsēdētāja Digna Vilcāne, piemēram, ir Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas neklātenes nodalās studente, turpat sekmīgi mācās ražošanas daļas priekšnieks Aivars Pizelis.

Mana pārliecība ir tāda, ka jaunie ir jāizvirza vadošos amatos. Viņi ir zinoši, gudri, talantīgi. Bet ar stipriem taču ir vērts arī savu reizi pastrīdēt. Rezultāts ir jaunus un svaigas idejas. Nedrīkst aizmirst arī to, ka jaunie kadri jāaudzina. Svarīgākais, lai viņu vārdi un solījumi sakristu ar darbiem. Tad cilvēki pareizi izprot arī apstākļus un vajadzību strādāt, neželējot spēkus.

Mikroklimata veidošanai vajadzīgi gadi. Šķiet, ka mums ir izdevies izveidot dzīvu, domājošu, radošu un galvenais, veselu kolektīvu, kuram ir pa spēkam sarežģīti uzdevumi.

— Paldies par stāstījumu!

L. STRODE

Vienpadsmitās piegādes gados daudz jauna ienācis rajona centra — Preiļu pilsētas iekšienā. Pēc rekonstrukcijas paplašinājies produkcijas izlaide siera rūpnīcā, attīstījies arī citu uzņēmumu materiāli tehniskā bāze. Liela uzmanība bija veltīta sociālo un kultūras attīstības jautājumu risināšanai.

Nodots ekspluatācijā tirdzniecības centrs, bērnu dārzs Preiļu SCO dzīvojamā namu mikrorajonā, daudzas ģimenes saņēmušas labiekārtotus dzīvokļus.

Vienpadsmitās piegādes laikā jauns mikrorajons izveidojies Rēzeknes ielā, kur tagad paceļas vairākas piecstāvu dzīvojamās mājas.

Tā attīstība turpināsies divpadsmitajā piegādē. Nesen šeit sākta vēl viena piecstāvu dzīvojamā namu celtniecība.

ATTELA: jaunais dzīvojamā namu mikrorajons Rēzeknes ielā.

J. SILICKA foto

Miers — visas cilvēces sapnis

Vienotajā politdienā izskatīja tēmu «1986. gads — Vispasaules miera gads». Darba kolektīvos pārrunāja nepieciešamību pastiprināt cīņu par partijas plānu īstenošanu dzīvē. To mērķis ir — panākt stabilu mieru uz Zemes. Daudzo jautājumu vidū, kurus uzdeva rajona darbalaudis, dominēja viens: «Kādiem nolūkiem izmanto Padomju Miera fonda līdzekļus?». Atbildēt lūdzām Padomju Miera fonda veicināšanas rajona komisijas priekšsēdētāju ATI SEDVALDU.

Visā pasaulē aizvien plašāk izvērsas kustība par padomju iniciatīvas — līdz 2000. gadam likvidēt kodolieročus uz Zemes — atbalstīšanu. Padomju Miera fonda savdabīgi atspoguļo šīs kustības par mieru aktivizēšanos mūsu valstī.

Ievērojamo ieguldījumu tajā dod arī Preiļu rajona iedzīvotāji. Ipašu izpratni un atsaucību apliecinājuši Livānu stikla fabrikas darbinieki, kuri 1985. gadā Padomju Miera fonda pārskaitīja 3 992 rubļus. Savu pilsonisko pienākumu godam izpildīja Oškālna kolhoza, Livānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta, Livānu eksperimentālā māju būves kombināta, Preiļu siera rūpnīcas, Livānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas un citi kolektīvi. Skolu audzēkņu patriotiskajā un internacionālajā audzināšanā nozīmīga loma bija rajona skolās izvērtējot kustību par Padomju Miera fonda atbalstīšanu — pagājušajā gadā rajona skolas tajā pārskaitīja 3 518 rubļu nopelnītās naudas.

Likumsakarīgs ir jautājums: «Kur izmanto šos līdzekļus?». Tos izlieto, stingri ievērojot Padomju Miera fonda nolikumu un noguldītāju novēlējumus. Ar šiem līdzekļiem pilnībā finansē 16 padomju sabiedriskās organizācijas, kuras piedalās visos pretkara pasākumos un daudzveidīgi darbojas starptautiskajā arēnā. Daļa līdzekļu atvēlēta izdevniecību un informācijas un propagandas darbam.

Kopā ar citām sabiedriskajām organizācijām Padomju Miera

fonds sniedz materiālu palīdzību imperiālistiskās agresijas un stihisku nelaimeju upuriem. Piemēram, pagājušajā gadā šādu palīdzību saņēma Libānas, Kampučijas, Nikaragvas, Vjetnamas, Meksikas iedzīvotāji. 1985. gadā par Miera fonda piešķirtajiem līdzekļiem Padomju Savienībā mācījās 4 tūkstoši studentu no Āzijas, Āfrikas un Latīņamerikas zemēm — padomju sieviešu komitejas un padomju komitejas solidaritātei ar Āzijas un Āfrikas valstīm stipendiāti.

Lielās Uzvaras 40. gadadienas gadā, izpildot noguldītāju vēlēšanos, Padomju Miera fonds nodeva 15 miljonus rubļu padomju tautas uzvaras 1941. — 1945. gada Lielajā Tēvijas karā pieminekļa celtniecībai Maskavā. Ievērojamas summas atvēlētas arī to cilvēku piemiņai, kuri cīnījies pret fašismu Eiropas valstu teritorijās vai arī nopocīti fašistu ierīkotajās nāves nometnēs.

Domāju, nav nepieciešams pieminēt visus veidus, kā tiek izmantoti savākie līdzekļi, jo pat vienkāršs to uzskaitījums vilksies ilgi. Nemanīga paliek Padomju Miera fonda pārskaitīto līdzekļu galvenā sūtība — cīņa par mieru visā pasaulē, cīņa par cilvēku laimi.

1986. gadu Apvienoto Nāciju Organizācija izsludinājusi par Vispasaules miera gadu, un mēs varam pilnīgi pamatoti uzskatīt, ka vēl ne viens vien darba kolektīvs, daudzli rajona iedzīvotāji aktīvi atbalstīs Padomju Miera fondu.

Mūsu ieguldījums

170 nopelnītie rubļi ir mūsu roku velte mieram, darbam, laimei. Tos nopelnījām talkas dienā, kas notika par godu PSKP XXVII kongresam. Visi Rožupes astoņgadīgās skolas skolēni un skolotāji strādāja Oškālna kolhoza puņķkopības kompleksā kopā ar saimniecības speciālistiem un kantora darbiniekiem. Veicām svarīgu darbu — jaunās vīstīņas vajadzēja pārnest uz jauno korpusu, lai iepriekšējā izbrīvētu vietu cālīšiem.

Darbs nebija viegls, prasīja lielu fizisku piepūli, taču to da-

rījām ar lielu atbildības izjūtu, jo iepriekš kolektīvā bijām nolēmuši, ka šajā dienā nopelnītos līdzekļus pārskaitīsim Miera fonda. Tāpēc ākli strādāja visi. — sākot ar trešo un beidzot ar astoto klasi.

Vairāk par visu uz šīs zemes mums vajadzīgas skaidras, tīras miera debesis.

A. VAIVODE,

Rožupes astoņgadīgās skolas I. Indrānes vārdā nosauktās pionieri vienības padomes priekšsēdētāja

No redakcijas pasta

Darba mūžs — atmaksāts

Kolhozā «Dubna» daudzi pazīst veco Pitkeviču māmuļu. Viņas mūžs iuvojas jau deviņdesmit gadiem, bet laiks vēl nav salicis augumu un atņēmis spēku. Māmuļa dzīvo vienatnē, jo vīrs un divi dēli jau sen kopā atdusas smiltainē. Māja, kurā līdz šim Monika Pitkeviča mīta, bija jau gandrīz pussagrūvisi, jo tajā aizvadīti vairāki cilvēku mūži. Arī malkas sagāde pensionārei vairs nebija pa spēkam.

Būtu bijis cietsirdīgi māmuļu vest uz veco lauzu pansionātu, — projām no saimniecības tīrumiem un druviem, kuru kopšanai viņa atdevusi savus spēka gadus, projām no laudim, ar kuriem kopā sirādāts savam kolhozam. Tāpēc saimniecības valde atrada iespēju Pitkeviču māmuļai piešķirt dzīvokli

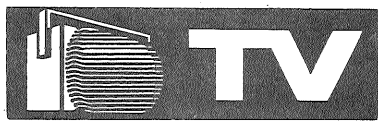
ar visām labierīcībām jaunuzceltajā astoņpadsmit dzīvokļu mājā. Nu pensionāre varēs dzīvot bez bēdām.

Jaunajā namā dzīvokļus saņēma arī vairāki citi, kas pašizliedzīgi strādājuši kopsaimniecības darbā: bijuši slaucēja, tagad pensionāre Bronislava Ziemele ar dzīvesbiedru, čaklā laukkope Lūcija Rusina, ar savu māti. Aislēgas pasniegtas arī jaunajiem: šoferis Jāns Bartuseviča, drošības tehnikas inženiera Pjotra Trojčimova ģimenēm, mettīnātājam Jānim Krūmiņam, kā arī citiem saimniecības laudim.

J. RUSIŅŠ,

pensionārs

Redaktors V. PETROVS

25. FEBRUĀRĪ, 16.00 Raidījumu programma. 16.05 Zīnas. PSKP XXVII kongresā. 16.20 Rīgas kinostudijas dokumentālā filma «Latvija no putna lidojuma» 16.40 Bērniem. Multiplikācijas filma «Neparastais draugs». 17.00 Bērniem. Dejo Tautas deju ansamblis «Dzintariņš». 17.25 Ald. Kalniņš. Oratorija «Caur mūžiem ejam». 18.15 «Zinātnes un tehnikas pasaulē». 18.45 Gorkijas televīzijas studijas dokumentālā filma «Cilvēki, uguns, metāls». 19.00 «Republikas darbalaudis» — PSKP XXVII kongresam. 19.30 Koncerts «Dziesmotā Dzintene». 20.00 Informatīvā programma «Panorāma». 20.50 Latviesu komponistu skandārbī. 21.00 «Laiks». CT. 22.30 «Dziesmai sodien Heļa diena». Ieskats 1985. gada Padomju Latvijas dziesmu un deju svētkos. Nobeigumā — zīnas

CENTRĀLĀ TELEVIZIJA I VISSAVIENĪBAS PROGRAMMA

25. FEBRUĀRĪ, 8.00 «Laiks». 8.40 Dokumentālās filmas «Zeme mums ir viena» pirmizrāde. 9.05 P. Čaikovskis. 4. simfonija. 9.50 Padomju Savienības Komunistiskās partijas XXVII kongresa atklāšana. PSKP CK politiskais referāts PSKP XXVII kongresam. Pārraide no Kremļa Kongresu pils. Nobeigumā — A. Borodins. 2. simfonija «Varonsimfonija». 15.20 «Filma bērniem». Mākslas filma «Mandāts». 16.45 «Dziesma mana sirdi». Kinokoncerts. 17.30 Dzejas kompozīcija «Dziedu Dzinteni!». 17.50 Koncerts «Lai dziesmas sadodas rokās». 18.15 «Mēs celam komunismu». Reportāža no PSKP XXVII kongresam veiktās Vissavienības mākslas izstādes Centrālajā izstāžu zālē. 18.55 «Draudzības dejas». Savienoto republiku

IEDZIVOTAJU DARBA IEKĀRTOSANAS BIROJS

alcina darbā PREIĻOS:
autoatslēdzniekus,
«C» un «D» kategoriju šoferus,
aditājas darbam mājās, gāzes un elektrometinātājus, sētnieku, skārdnieku, mūrniekus, konditorus un to mācekļus, kontrolierus «Energokontrolē»,
kurinātāju, keramiķus darbam mājās, torņa celtna mašīnistu, greideru, buldozeru, traktoru mašīnistus, tvaika katlu mašīnistus, aukli, namdarus un galdniekus, strādniekus dārzu noliktavā, upju strādniekus, strādnieku kravu pārnēsāšanai veikalā,
sanitāres, atslēdzniekus santehniķus, remontatslēdzniekus, kontrolers, mēraparātu un autotātikas atslēdzniekus, sargu, audējas darbam mājās, traktoristus, apmetējus, šuvējas motoristes, elektromehāniķi, mēbeļu ražošanas tehnologu, inženieri enerģētiķi, tehniķi elektrīķi, nestandarta iekārtu ceha priekšnieku, darba un darba algas inženieri, audzinātāju bērnodrāzā, maiņas kaseri;
LIVĀNOS:
autoatslēdzniekus, akumulatoru uzpildītāju,

Gadi aiziet klusi, klusi, Matos sniegi snieg. Saka sirds: «Es nogurusi, Lai nu miers man tiek».

(O. Lisovska)

Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem, izvadot VERONIKU PUNDURI uz kapu kalniņu.

Kolhoza «Vārkava» valde

...tik māte prot pa rūpju taku aiziet klusējot.

(G. Selga)

Izsakām līdzjūtību Antonīnai Dzenei sakarā ar MĀTES nāvi. Kaimiņi

tautas kolektīvu koncerts, 19.40 Televīzijas mākslas filmas «Bez die, nēsta pakāpes» pirmizrāde. 2. sērija. 21.00 «Laiks» 22.30 «Mākslas meistari — Lenina prēmijas laureāti — PSKP XXVII kongresa deleģātiem». Koncerts.

TV RIGA

26. FEBRUĀRĪ, 9.35 Fizika PTV I kursa audzēkņiem. 10.05 Bioloģija 7. klasei. 10.35 Lietuvas televīzijas dokumentālā filma «Klaipēda». 11.05 Latviesu literatūra 11. klasei. 16.00 Raidījumu programma 16.05 Zīnas. PSKP XXVII kongresā. 16.15 Tālo Austrumu kinohronikas studijas dokumentālā filma «Stāsts par Sahālinas komunistiem». 16.35 S. Rahmaninovs. 2. koncerts klavierēm ar orkestru 17.15 Bērniem. Multiplikācijas filmu programma. 17.55 «Tev un visiem». 18.25 «Jaunie ienāk mākslā». 19.00 «Būvlaukums-86». 19.40 Rīgas kinostudijas dokumentālā filma «Jaunā Rīga». 20.00 Informatīvā programma «Panorāma». 20.45 «Rakstnieks un laikmets». 21.00 «Laiks». CT 22.00 Rīgas kinostudijas mākslas filma «Fronte tēva pagalmā». Nobeigumā — zīnas.

CENTRĀLĀ TELEVIZIJA I VISSAVIENĪBAS PROGRAMMA

26. FEBRUĀRĪ, 8.00 «Laiks» 8.50 V. Gavriljins. Skices klavierēm četr. rociņi. 9.15 Televīzijas mākslas filma «Bez dienesta pakāpes». 1. sērija. 10.30 PSKP XXVII kongresā. 10.45 Spēlē domu duets — L. Vahruševa un V. Zelonijs. 11.05 Televīzijas dokumentālās filmas «Eklīnāža» pirmizrāde. 14.30 PSKP XXVII kongresā. 15.00 «Padomju cilvēkam». 15.55 «Internacionāle». 16.20 «Mācīties no Lenina». 16.55 V. Kikta. «Krievju miniatūras». 17.15 «Zinātnes un dzīve». 17.45 S. Prokofjevs. 3. koncerts klavierēm ar orkestru. 18.15 PSKP XXVII kongresā dienasgrāmata 19.00 «Ziemas ornamentī». 19.20 «Pasaule un jaunatne». 19.55 Televīzijas mākslas filmas «Bez dienesta pakāpes» pirmizrāde. 3. sērija. 21.00 «Laiks».

«C», «E», «D» kategoriju šoferus, aditājas darbam mājās, stikla pūtējus un to mācekļus, skārdnieku, mūrniekus, keramiķus darbam mājās, traktoru mašīnistus, stikla formēšanas mašīnu mašīnistus, transportstrādniekus, pastnieku, dārznieku, remontatslēdzniekus, audējas darbam mājās, traktoristus, elektrīķus, ražošanas sagatavošanas vecāko meistaru, automobiļu remonta meistaru, meistaru celtniecībā, elektrosakarū inženieri, inženierus konstruktorus, inženierus tehnologus, kontrolers, mēraparātu un autotātikas vecāko inženieri un inženieri, vecāko inženieri enerģētiķi. Pieteikties Preiļos, Pionieri laukumā 1, tel. 23100, vai Livānos, Rīgas iela 136, tel. 43723 ik dienas, izņemot sestdienas un svētdienas.

PERK auzamās stelles un vērpiamo ratiņu. Zvanīt 43971 darbdienās no plkst. 8.00 līdz 16.00.

PĀRDOD māju kolhozā «Rīts», «Sergutā». Tuvākas ziņas pie Reinholdes kolhoza siltumnicā.

Izdzīest mūžs kā svecas liesma, Izdeg tā kā saules stārs, Apklust tā kā laba dziesma, Kas vairs sirdi neaizkars.

(J. Sirmbārdis)

Izsakām patiesu līdzjūtību Francim Znotiņam sakarā ar AUDZUMĀTES nāvi.

VLRTNK Preiļu rajona apvienības autotransporta nodaļas kolektīvs

22.00 «Muzikālo vakaru lappuses».

23.10 «Sodien pasaulē».

TV RIGA

27. FEBRUĀRĪ, 16.00 Raidījumu programma. 16.05 Zīnas. PSKP XXVII kongresā. 16.15 Rīgas kinostudijas dokumentālā filma «Arī miljonāram jāstrādā». 16.35 Bērniem. Multiplikācijas filmu programma. 17.00 «Skolēniem no 10 līdz 14». 17.50 «Lauku kalendārs». 18.20 Baltijas robežsardzības apgabala dziesmu un deju ansambļa koncerts. 19.00 «Atturība — dzīves norma». 19.30 «Ekrāna jaunumi». 20.00 Informatīvā programma «Panorāma». 20.45 Dzied Nopelniem bagātais kolektīvs Latvijas PSR televīzijas un radio T. Kalniņa koris. 21.00 «Laiks». CT 22.00 Kinostudijas «Mosfilm» mākslas filma «Komunisti». Nobeigumā — zīnas.

CENTRĀLĀ TELEVIZIJA I VISSAVIENĪBAS PROGRAMMA

27. FEBRUĀRĪ, 8.00 «Laiks». 8.50 Dokumentālā filma «Planētu laime saglabāsim». 9.10 Televīzijas mākslas filma «Bez dienesta pakāpes». 2. sērija. 10.30 PSKP XXVII kongresā. 10.45 «Actimredzamais — neticamais». 14.30 PSKP XXVII kongresā. 15.00 Populārzinātniskās filmas «Pārkaršana» pirmizrāde. 15.20 Minskas Valsts Pedagoģiskā institūta tautas instrumentu orķestra koncerts. 15.50 «Uz zemes, debesis un jūrā». 16.20 «Līdz sešpadsmit un vecākiem». 17.05 Televīzijas dokumentālā filma «Kosmiskais gadsmiņas Hronikas lappuses». 1. filma «Ar ko gan iesākas Dzintene». 18.05 Koncertfilma «Skan ar». 18.15 PSKP XXVII kongresā dienasgrāmata. 19.00 Multiplikācijas filmu programma. 19.30 PSRS čempionāts hokejā. Maskavas «Dinamo» — AČSK. 2. un 3. periods. 21.00 «Laiks». 22.00 Valsts Akadēmiskā Ziemeļu krievu tautas kora koncerts. 22.50 Eiropas čempionu kausa izcīņa basketbolā. Dienvidlatvijas «Cibona» — Kauņas «Zalgiris». 23.40 «Sodien pasaulē».

LIVĀNIEŠU IEVERIBAI

Lalkraksta «Leņina Karogs» sabiedriskajā preses punktā Livānu pilsētā izpildkomitejas ģeģ sekretāres kabinetā (2. stāvs, telefons — 44464) 27. februārī no plkst. 16.00 līdz 18.00 pieņems redakcijas rūpniecības nodaļas vadītāja LIDIJA STRODE.

PSRS IEKSLIETU MINISTRIJAS ĻENINGRADAS UGUNSDZESĪBAS TEHNISKĀ SKOLA

uzņem kursantus 1986. GADAM.

Skola gatavo ugunsdzēsības speciālistus.

Uzņem personas pēc dienesta Padomju Armijā. Skolas absolventiem piešķir iekšējā dienesta leitnanta pakāpi un izsniedz Vissavienības parauga diplomu.

Iestājeksāmeni sākas 1. septembrī (matemātika, sacerejums (atstāstījums)). Dokumenti jāiesniedz līdz 1986. gada 15. martam. Izzīņas pa telefoniem 22089, 21021, 22093.

PILSONI!

Esiet uzmanīgi, izmantojot apkures ierīces! Atcerieties, ka nedrīkst:

iekurināt krāsnis, izmantojot viegli uzliesmojošus šķidrumus un degvielas,

kurināt ar ogļēm un koku krāsnis, kuras nav piemērotas šiem kurināmā veidiem,

žāvēt apkures ierīču tuvumā malku, apģērbu un citus viegli uzliesmojošus materiālus,

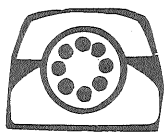
pārkarsēt apkures ierīces, atstāt tās bez uzraudzības vai uzticēt to bērniem.

Visas krāsnis, pavardi, dūmvadi jāuztur kārtībā.

Preiļu rajona brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrība

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»), Газета Прейльского районного Комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли. Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniecei, lauksaimniecības un partijas dzīves nodaļā — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļā — 21759, vēstulju, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļā — 22203, informācijas nodaļā — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzīņām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 310 eks. (latv. val. 9 626 eks., krievu val. 3 684 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169. 1 nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Pas. 221.